

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

KL's høringssvar: Ændring af lov om vandløb og ændring af bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb

Den 17. januar 2011

Jnr 10.05.07 K04
Sagsld 000226294

Ref TRR
trr@kl.dk
Dir 3370 3803

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/6

Indledning

KL undrer sig over regeringens tilgang til kommunernes klassifikation af vandløb – som den kommer til udtryk i følgeskrivelsen til ændring af lov og bekendtgørelse. KL vil derfor indledningsvis forklare baggrunden for de ændringer, som kommunerne på det seneste har foretaget.

Med kommunalreformen har de nye kommuner overtaget vandløb fra såvel de gamle kommuner som amterne. De forskellige myndigheder havde forskellig retningslinjer for, hvornår et vandløb var privat eller offentligt.

For at sikre bedst miljøhensyn på de rigtige strækninger og ensartet praksis ift. lodsejerne ønsker de nye kommuner nu en ensartet og helhedsorienteret tilgang til vandløbene. Det betyder at nogle vandløb bliver private, mens andre bliver offentlige. På den måde sikres såvel lodsejere som miljøet bedst muligt.

KL har vanskeligt ved at se, at kommunerne kan spare penge på denne standardiseringsøvelse – som regeringen direkte giver udtryk for. Det ligger i vandplanerne, at kommunerne skal bruge mange ressourcer på at sikre godt vandmiljø i vandløbene de kommende år – uanset om de er offentlige eller private.

Generelle bemærkninger

Den eksisterende lovgivning forudsætter to ting:

- De vandløb, som ikke har samfundsmæssig interesse skal kunne privatiseres

- De vandløb hvor man ønsker (at sikre) en god miljø- og naturtilstand skal til gengæld (på sigt) være offentlige.

Dermed kan man fx sikre mest miljø for pengene – i tråd med regeringens politik. Dvs. at ikke målsatte, lavt målsatte og offentlige vandløb, der er rørlagte, kan privatiseres, og højt målsatte kan optages som offentlige.

Herunder skal fremhæves tre emner, der er særlig problematiske.

1. Ensartet administrationsgrundlag

De nye regler vil gøre det meget vanskeligt for kommunerne at ændre på den nuværende klassifikation. Dette er kritisabelt, fordi der efter kommunalreformen er behov for at ensarte vandløbsadministrationen indenfor kommunegrænsen. Der er således mange eksempler på, at vandløbsklassifikation var vidt forskellige i de amter og kommuner, som de nye kommuner har overtaget vandløb fra.

Men den oprindelige klassifikation er stadig gældende, hvorved borgerne i samme kommune vil opleve, at vandløb ikke kan administreres ens i hele kommunen. Flere kommuner arbejder i øjeblikket med planer for både nedklassificering og opklassificering netop for at ensrette vandløbsadministrationen i de nye større kommuner.

Efter de nuværende regler er det forholdsvis enkelt at rette op på disse skævheder. Det vil blive meget vanskeligt fremover, hvis bekendtgørelsen ændres.

2. Vedligeholdelsesbyrden

I bemærkningerne gøres der meget ud af at beskrive, at kommunerne nærmest spekulerer i, at lægge udgifter til vandløbsvedligeholdelse over på bredejerne. Miljøministeriet undlader her at skelne mellem forskellige former for vedligeholdelse, nemlig den løbende vedligeholdelse (grødeskæring og oprensning m.m.) samt større arbejder som f.eks. udskiftning af rørlagte strækninger.

Den løbende vedligeholdelse vil overgå til bredejerne i forbindelse med nedklassificering af offentligt vandløb. Der vil normalt kun være forbundet en ganske beskedne udgift til dette arbejde svarende til nogle få kr. pr. løbende meter vandløb.

Ved større arbejder forholder det sig derimod helt anderledes. Byrden ved vedligeholdelsesarbejder eller reguleringsarbejder kan fordeles mellem parter med afvandingmæssige interesser i vandløbet. Såfremt der er tale om en hel eller delvis omlægning af et offentligt vandløb behandles sagen efter reglerne i vandløbslovens kap. 6. Det betyder, at bredejerne i denne

fastlåse mulighederne for omklassificeringer. I forbindelse hermed kan henvises til afgørelse truffet af Miljø- og Energiministeriet, Naturbeskyttelseskontoret 8. kontor, J. nr. 2001-472-0176 i august 2001. Heri anføres, ”Det skønnes at vedligeholdelsen i mindre grad kan forøges, når den tilledte mængde vejvand udgør mere end 25% af den samlede maksimale vandmængde”. På den baggrund stadfæstede Skov- og Naturstyrelsen en kommunal afgørelse om at nedklassificere et vandløb, hvor kommunen havde oplyst, at den tilledte vandmængde fra vejareal udgjorde mindre end 25% af den samlede vandmængde.

Tilledning af vejvand i mindre mængder bør således ikke være udslagsgivende for, hvor vidt et vandløb skal være offentlig eller privat. Hvis afløbsmængden giver forøgede udgifter til vedligeholdelse, kan vandløbslovens §68 tages i anvendelse.

Uddybning

Omklassificering fastlåses

Det omtales under lovforslagets baggrund, at private lodsejere ved evt. nedklassificering vil blive pålagt udgifter til vedligeholdelse og – i tilfælde af mangelfuld vedligeholdelse – vil kunne pådrage sig erstatningsansvar. Endvidere at man vil kunne pålægge borgerne økonomiske byrder, som de ikke tidligere har budgetteret med.

Det har igennem de tidligere og nugældende vandløbslov været et gennemgående princip, at ingen måtte hindre det naturlige afløb fra højere liggende ejendomme (§6), at vedligeholdelsen skal foretages således, at det enkelte vandløbs vandføringsevne ikke ændres (§27) samt at vedligeholdelsen af private vandløb påhviler bredejerne (§35). Dette har indtil dato været et grundlæggende princip, som der nu tilsyneladende kan sættes spørgsmålstegn ved.

Lovforslaget vil fastlåse det videre arbejde med klassificering eller omklassificering, idet ansvar for vedligeholdelse af vandløbene tilsyneladende ikke må overdrages lodsejeren for så vidt det drejer sig om vandløb der kræver vedligeholdelse (hvilket gælder langt den overvejende del), idet dette kan blive ansvarspådragende i form af erstatningsansvar.

Ligeledes vil samme lodsejere påberåbe sig, at de nu bliver pålagt en udgift de ikke havde budgetteret med. En udgift, der efter kommunens opfattelse i de mindre vandløb (dem der vil være tale om at privatisere) er minimal i forhold til udgiften til drift af jorderne og herlighedsværdien (4-5 kr./m, der skal deles mellem de 2 bredejere).

situation skal afholde udgifterne efter ”nytte og interesse” princippet efter vandløbslovens § 24 stk. 1.

For hel eller delvis omlægning af et privat vandløb kan omlægningen betragtes som anlæg af et nyt vandløb og behandles derfor efter vandløbslovens § 21 (kap. 6). Udgifterne ved anlæg af nye vandløb afholdes af de grundejere, der ønsker anlægget udført, samt af de grundejere, der ønsker at medbenytte det (jf. vandløbslovens §22).

Fordelingen af udgifterne kan indbringes for vandløbsmyndigheden, og i mangel af forlig kan spørgsmålet indbringes for taksationsmyndigheden. Alternativt kan man vælge at betragte omlægning af et privat rørlagt vandløb som vedligeholdelse (jf. vandløbslovens §35). Også i dette tilfælde kan byrdens fordeling indbringes for vandløbsmyndigheden og i sidste instans for taksationsmyndighederne.

I alle tilfælde skal udgifterne til hel eller delvis omlægning fordeles efter ”nytte og interesse” princippet. Derfor er det i disse tilfælde helt underordnet om vandløbet er offentligt eller privat og bredejerne vil skulle afholde den samme udgift. Loven er dermed overflødig og udtryk for en beslutning, der ikke er gennemtænkt.

KL finder således ikke, at det er et retssikkerhedsmæssigt problem, at myndigheden kan foretage nedklassificering af vandløb, idet der til disse afgørelser er tilknyttet klageadgang på lige fod med øvrige afgørelser efter vandløbsloven.

3. Vand fra offentlige arealer

Udkast til bekendtgørelsen fastsætter, at vandløb ikke kan nedklassificeres, hvis de aftager vand fra offentlige arealer. Dette vil medføre at stort set ingen vandløb kan nedklassificeres.

Det er en helt unødvendig stramning af de nuværende regler eftersom byrden til omlægning af private vandløb jo netop reguleres efter ”nytte – og interesse” princippet. En bredejer pålægges således ikke nogen ekstra udgift ved eksempelvis at skulle aftage offentligt vejevand, der som hovedregel kun udgør en meget beskedent del af den samlede afstrømning i vandløbene.

I § 1 omtales, at der bl.a. vil blive taget udgangspunkt i, at vandløb der modtager vand fra offentlige arealer, herunder offentlige veje, ikke kan nedklassificeres.

Generelt er der vejevand i alle vandløb. Bemærkningen om, at vandløb der modtager vand fra offentlige veje ikke kan nedklassificeres, synes derfor at

I forbindelse med ovenstående bemærkning, henvises til Miljøstyrelsens cirkulære af 26. februar 1985. Cirkulærets afsnit 6 om klassifikation og registrering af vandløb anfører bl.a.: ”Bredejere har som hidtil mulighed for at foreslå, at private vandløb skal optages som offentlige vandløb. Det forventes især, at bredejere ved private vandløb vil finde denne mulighed nærliggende, hvis vandløbsmyndigheden pålægger dem væsentlige ændringer i den hidtidige vedligeholdelsespraksis i forbindelse med, at vandløbsadministrationen tilrettelægges i overensstemmelse med recipientkvalitetsplanerne. Vandløbsmyndigheden er ikke pligtig til at overtage et privat vandløb på begæring”.

En fastlåsning modvirker statens vandplaner

Kommunen har fra små landkommuner arvet en del grøfter der er lavt målsatte og udelukkende tjener til afvandingsformål, men som er offentlige. Samtidig er visse højt målsatte vandløb med høj naturkvalitet private. Der er således behov for såvel op- som nedklassificeringer af vandløb.

De miljøkrav som kommunerne stilles overfor i de kommende vandplaner nødvendiggør en harmonisering af vandløbenes status, således at kommunen bedre kan styre indsatsen i forhold til at opnå god økologisk tilstand. Lovforslaget er en uhensigtsmæssig indskrænkelse af kommunernes råderum i en tid hvor de står overfor en lang række krav i forbindelse med de kommende vandplaner.

Som alternativ til det fremsatte forslag vil KL gerne i dialog med ministeriet om statslige regler for klassifikation – både ift. at sikre implementering af statens vandplaner og lodsejerinteresser.

Kriterierne vanskeliggør vandløbsadministration

Med det fremsatte lovforslag bliver der formuleret 3 kriterier, der skal gælde for vandløb, som kommunen kan beslutte at nedklassificere. I bemærkningerne til loven er der blandt andet oplyst, at vandløb, der er omfattet af Naturbeskyttelseslovens §3, ikke kan nedklassificeres.

Kriteriet ”omfattet af Naturbeskyttelseslovens §3” for vandløbs vedkommende, er særdeles uhensigtsmæssigt. Kvaliteten af såkaldte § 3 vandløb er meget svingende. Flere kommuner har arvet § 3 beskyttede vandløb, der periodevis tørrer ud. At fratage vandløbsmyndighederne muligheden for, at omklassificere sådanne vandløb til privat vandløb, er ikke hensigtsmæssig.

I lovforslaget anvendes udtryk ”der er anlagt til særlige private formål”, ”primært tjener til afledning af vand fra private arealer” og ”primært tjener til afledning af spildevand fra få ejendomme”. Der savnes en definition af hvad der menes med dette.

I bemærkningerne til lovforslaget står at: Der vil blive taget udgangspunkt i, at offentlige vandløb der modtager.....vand fra offentlige arealer, herunder fra offentlige veje, ikke kan nedklassificeres. Skal dette fortolkes "stramt" er det tæt på at umuliggøre nedklassificering af lavt målsatte vandløb/grøfter da de næsten altid i et eller andet omfang modtager overfladevand fra offentlige arealer, typisk fra offentlige veje.

At afstrømning fra offentlige arealer skulle medføre at vandløbet derfra og hele vejen ned til udløb i hav, skulle blive offentligt, er helt modsat traditionel praksis i vandløbsloven. Et vandløb der modtager drænvand fra en kommunalt ejet mark, som er forpagtet, skulle altså medføre, at vi ikke kan nedklassificere uagtet at denne vandmængde måske udgør 1/100 del af det tilledte vand. Her må det være muligt at benytte de almindelige partsprincipper, som i forvejen er til stede i vandløbsloven.

Kriteriet vedr. spildevandet er uklart. Hvornår er noget mere end "få"? Og skelnes der mellem sort spildevand og regnvand?

Klassifikationsændringer træffes bl.a. når der er behov for at udligne forskelle mellem de gamle amter og kommuner, dels træffes de løbende, når ændringer i vandafledningen ændres eller demografien betinger det (for eksempel kun én eller to lodsejere efter sammenlægning af landbrugsjord).

Med formuleringen i det fremsatte lovforslag, hvor der alene lægges rammer for nedklassificering, vil forslaget medvirke til at fastholde de tidligere omtalte forskelle mellem de gamle kommuner og amter.

KL bidrager gerne med eksempler fra kommuner på, at kriterierne vil vanskeliggøre vandløbsadministration i meget kraftigt omfang.

Dialog ønskes

Da lovforslaget og bekendtgørelsen på mange måder ikke synes fagligt begrundet og gennemtænkt, imødeser KL en dialog med ministeriet om hvordan lov og bekendtgørelse alternativt kan udformes.

KL vil ligeledes bede om at få lovforslag og bekendtgørelse i økonomisk høring i konsekvens af de mange følgevirkninger, lovforslaget giver for kommunerne. Det drejer sig bl.a. om ligebehandling af lodsejere, implementering af vandplanerne, udgifter ifm. omklassificering m.m.

Venlig hilsen

Troels Garde Rasmussen, chefkonsulent

TØNDER KOMMUNE

Miljø og Natur

Til Naturstyrelsen

Direkte tlf.: 74929199

Mail: kke@toender.dk

Sags id.:

06.02.02-K04-1-11

7. januar 2011

Tønder Kommunes høringssvar til lovforslag om nedklassificering af vandløb

Tønder Kommune er den kommune i Danmark, der har flest kilometer offentlige vandløb. Derfor har vi også arbejdet med nedklassificering af vandløb, og de aspekter, der knytter sig her til.

I Tønder Kommune tager nedklassificeringen af offentlige vandløb udgangspunkt i en udligning af forskelle, mellem de tidligere kommuners grundlag for optagelse af vandløb som offentlige. Som illustration vedlægges et oversigtskort, der viser de offentlige vandløb i kommunen.

Selv når der tages højde for de geologiske og landskabelig parametre, er forskellene mellem de gamle kommuner betydelige. Forskellene har givetvis rødder helt tilbage til sognekommunerne, og det kan ikke afvises, at kriterierne for et vandløbs optagelse som offentligt også kan have et præg af historiske ejerforhold.

Bemærkninger til forslaget

Med det fremsatte lovforslag bliver der formuleret 3 kriterier, der skal gælde for vandløb, som kommunen kan beslutte at nedklassificere. I bemærkningerne til loven er det blandt andet oplyst, at vandløb, der er omfattet af Naturbeskyttelseslovens §3, ikke kan nedklassificeres.

Anvendelsen af §3 beskyttelsen som grundlag for, at et vandløb skal være offentligt er ikke acceptabel. Tønder Kommune har allerede i dag mange private vandløb, der er beskyttet af §3, uden at det giver anledning til problemer. §3 er en vidt udbredt beskyttelse af en lang række arealer i Tønder Kommune, hvor såvel landbrugsvirksomheder, som private borgere, iagttager overholdelsen af bestemmelserne. Den foreslåede bestemmelse skulle omvendt betyde, at alle disse vandløb – og eventuelt andre §3 beskyttede naturtyper – skulle overtages af det offentlige.

Hvis bekymringen for de beskyttede vandløb grunder i en frygt for, at vandløbene bliver for voldsomt vedligeholdt, er det vores opfattelse, at Vandløbslovens regler om regulering uden tilladelse også her finder anvendelse.

Med de 3 foreslåede kriterier i bekendtgørelsen bliver der – ved en snæver fortolkning – lagt uacceptabelt stive rammer for Tønder Kommunes vurdering af, om et vandløb bør optages som offentligt, eller nedklassificeres til privat. Denne type afgørelser træffes dels i puljer, som det er tilfældet i øjeblikket, og hvor der er behov for at udligne forskelle mellem de gamle kommuner, dels træffes de løbende, når ændringer i vandafledningen ændres, eller demografien betinger det (for eksempel kun én eller to lodsejere efter sammenlægning af landbrugsjord).

Med formuleringen i det fremsatte lovforslag, hvor der alene lægges rammer for nedklassificering, vil forslaget medvirke til at fastholde de tidligere omtalte forskelle mellem de gamle kommuner. Omvendt kan forslaget betyde, at Tønder Kommune bliver nødt til at opklassificere en lang række vandløb, med deraf følgende udgifter, hvis borgere og bredejere skal behandles ens i hele kommunen.

Erfaringerne fra Tønder Kommunes arbejde med nedklassificering viser i øvrigt, at bredejerne ikke entydigt er utilfredse med udsigten til at overtage vedligeholdelsen af de små vandløb. Det betyder for eksempel, at de selv kan tilrettelægge tidspunktet for grødeskæringen, og tilpasse det til afgrødevalget og høsttidspunktet. Selvfølgelig er der også fremført kritik af den økonomiske byrde, der påføres bredejerne, men til dels principielt begrundet.

Som eksempel på den økonomiske byrde, der kan være tale om, kan vi oplyse, at den gennemsnitlige udgift, der påføres bredejerne, ved Tønder Kommunes igangværende nedklassificeringer, ligger i størrelsesordenen 750 kroner om året. Beløbet dækker selvfølgelig over en vis variation, hvor større landbrugsvirksomheder, der ejer mange meter vandløbsbred, får en større udgift, og mindre virksomheder typisk får en mindre udgift.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser af lovforslaget skal Tønder Kommune ikke undlade at gøre opmærksom på, at kommunen – med henblik på en grundig og ordentlig belysning af tilstanden i de vandløb, der nedklassificeres - har haft udgifter til blandt andet opmåling, tilsyn, særlig vedligeholdelse og medgået tid til sagsbehandling. Såfremt lovforslaget vedtages som fremsat, må dele af udgifterne anses for tabt. Hertil kommer, at kommunens ønske om at behandle borgere og bredejere ens på tværs af de gamle kommunegrænser, alene vil kunne imødekommes ved at opklassificere en lang række vandløb som offentlige - med heraf følgende øgede udgifter til vedligeholdelse.

Forslag til formulering i lovforslaget og bekendtgørelsen

Tønder Kommune anerkender, at der kan være behov for at ændre formuleringen i Vandløbsloven, så det sikres, at klassifikation af vandløb ikke alene begrundes med økonomiske overvejelser.

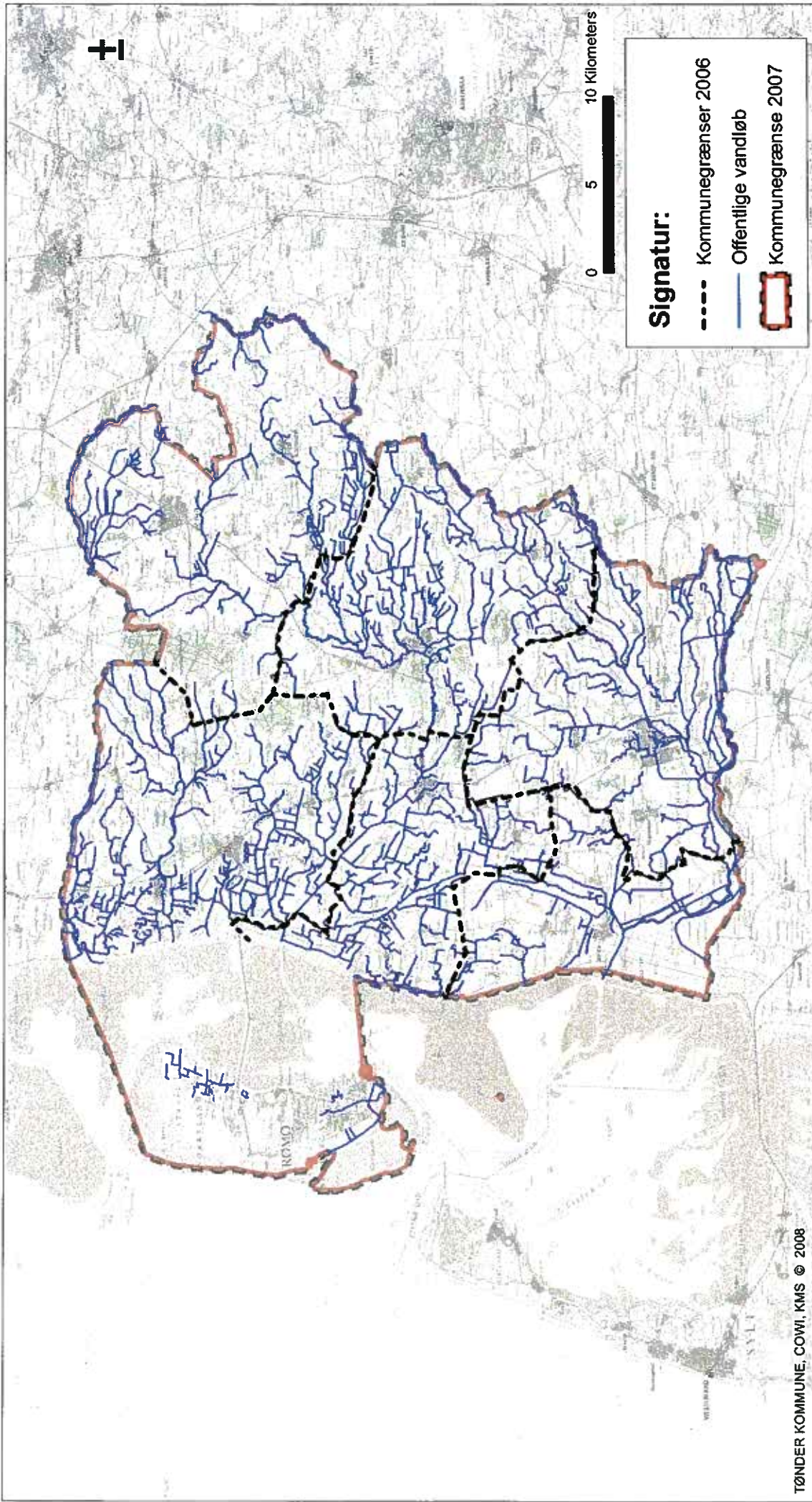
Tønder Kommune foreslår imidlertid, at grundlaget om Naturbeskyttelseslovens §3 erstattes med et kriterium om, at vandløb, der er målsatte i henhold til vandplanerne ikke må nedklassificeres, eller omvendt skal optages som offentlige.

Endvidere skal de kriterier, der er fastsat i bekendtgørelsens §2, udgå og erstattes af en generel formulering om, at fastsættelsen af et vandløbs klassifikation skal bygge på en vurdering af de samlede offentlige interesser i vandløbet, og at den ikke alene må være økonomisk begrundet.

Endelig skal der sikres, at ændringerne formuleres på en sådan måde, at de finder anvendelse ved såvel op- som nedklassificeringer - ellers hænger det ikke ordentligt sammen.

Venlig hilsen

Christa Jørgensen
Miljøchef

TØNDER KOMMUNE, COWI, KMS © 2008

Oversigtskort

Offentlige vandløb i Tønder kommune

Udarbejdet af: Kme/JØN

Journalnummer: 06.02.02-K04-1-11

Udskrevet den: 7-1-2011

Tønder

Kortet indeholder data af forskellig nøjagtighed og er derfor kun til orienteringsbrug. Kortet kan ikke anvendes ved skelsindgælder. Der lægges forbehold for kortets ajourføringsstatus.

Honore, Birgit

Fra: hlass@gribskov.dk**Sendt:** 20. december 2010 15:46**Til:** MIM - Miljøministeriets hovedpostkasse**Cc:** dpete@gribskov.dk; bpete@gribskov.dk; chriu@gribskov.dk; vmeno@gribskov.dk; Troels Garde Rasmussen**Emne:** Lovændring vedr. nedklassificering af vandløb. Regulering af vandløb

Forslaget om ændring af grundlaget for nedklassificering af vandløb fra offentlige til private vandløb, har jeg som sådan ingen kommentarer til. Men jeg vil foreslå, at man benytter anledningen til at præcisere, hvornår der er tale om vedligeholdelse ctr. regulering af offentlige vandløb.

Det er mit indtryk, at mange kilometer rørlagte offentlige vandløb bliver omlagt af kommunerne som vedligeholdelse, selvom sagerne snarere burde have været håndteret som reguleringssager. I det enkelte tilfælde er der måske kun tale om omlægning af 10, 50, 100 meter rørledning, men hvis dette gentager sig på det samme vandløb med korte intervaller har det næppe noget med vedligeholdelse at gøre mere? Og regulering af offentlige vandløb skal jo finansieres af bredejerne.

Rigtig mange kilometer vandløb blev rørlagt for 50 - 100 år siden. Betonkvalitet, jordbundsforhold m.m. er varierende, hvorfor mange af disse rør er ved at være udtjente. Her i kommunen ser vi hyppigere og hyppigere behov for udskiftning af korte strækninger af lange rørlagte vandløb.

Desværre lægger vandplanerne jo ikke op til åbning af voldsomt mange kilometer rørlagte vandløb i de kommende år. Derfor er det ikke uvæsentligt, hvor vi som vandløbsmyndighed skal lægge snittet mellem vedligeholdelse og regulering af offentlige vandløb. Kan man forvente en nærmere afgrænsning af dette spørgsmål fra ministeriets side?

Venlig Hilsen

Hans Lassen
Team Vand
Gribskov Kommune
Tlf. 72 49 68 08

DANSK SKOVFORENING

Amalievej 20
1875 Frederiksberg C

Telefon 3324 4266
Telefax 3324 0242

Giro: 9 00 19 64
CVR-nr.: DK 591 985 13
E-mail: info@skovforeningen.dk

Naturstyrelsen

e-mail: blst@blst.dk

4. januar 2011

Vedr.: Forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb

Med e-mail af 16. december har By- og Landskabsstyrelsen fremsendt ovennævnte lovforslag og bekendtgørelsesudkast.

Dansk Skovforening kan tilslutte sig forslaget intentioner og kan som sådan tilslutte sig de fremsendte udkast.

Skovforeningen har således kun én bemærkning til det fremsendte: Efter bekendtgørelsesudkastets §4, stk. 2 skal fastsættes en dato for nedklassifikationen. Skovforeningen savner hér en tidsfrist for orientering af ejerne forud for datoen for nedklassifikationen. Det er rimeligt, at bredejerne *i god tid* forinden nedklassifikationen finder sted får meddelelse herom.

En tilsvarende frist findes i den nylige lovændring til ændring af vejlovene (lovforslag L 48). Hér er fristen for nedklassifikation fastsat til 4 år fra tidspunktet for offentliggørelsen af, at myndighederne overvejer at nedklassificere den offentlige vej til en privat fællesvej.

Med venlig hilsen

DANSK SKOVFORENING

Hans M. Hedegaard

Fuldmægtig Birgitte Honoré
Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringssvar vedrørende forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb.

Generelt er Landbrug & Fødevarer positive overfor intentionen bag den foreslåede ændring af vandløbsloven. Det er i udgangspunktet hensigtsmæssigt, at der fastsættes retningslinjer for, hvornår et offentligt vandløb kan nedklassificeres til privat vandløb, og den foreslåede lovændring sigter på at lukke et konkret hul i lovgivningen, som siden kommunalreformen har pålagt private bredejere uforudsete omkostninger til vandløbsvedligeholdelse. Det er endvidere positivt, at der i realiteten ikke i tidsrummet efter 15. december 2010 sker nedklassificering i modstrid med retningslinjer, der fastsættes. Landbrug & Fødevarer ønsker dog, at det fortsat skal være muligt at nedklassificere vandløb, når en række relevante kriterier er opfyldt. Endvidere bør nedklassificeringen følges af øgede frihedsgrader for så vidt angår grødeskæring, rørlægning og randzonekrav. Nedenfor følger Landbrug & Fødevarers kommentarer og forslag til justeringer af lovforslaget og udkastet til bekendtgørelse.

Vandløb omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, at der vil blive taget udgangspunkt i, at offentlige vandløb, der er omfattet af beskyttelsen i naturbeskyttelseslovens § 3, ikke kan nedklassificeres. Dette synes imidlertid ikke at være sikret ved udkastet til bekendtgørelse, idet de tre typer af vandløb, der er beskrevet i § 2 i udkastet til bekendtgørelse, alle kan være omfattet af beskyttelsen i naturbeskyttelseslovens § 3. Det foreslås derfor, at det eksplicit i bekendtgørelsen anføres, at offentlige vandløb, der er omfattet af beskyttelsen i naturbeskyttelseslovens § 3, ikke kan nedklassificeres til private vandløb.

Berørte interessenter og bredejere

I bemærkningerne til § 1 i lovforslaget er det afslutningsvis anført, at grunden til, at de tre kategorier af vandløb kan nedklassificeres, er, at sådanne vandløb oftest kun har interesse for en meget snæver kreds – i visse tilfælde kun en enkelt eller ganske få personer eller virksomheder. Det er en vigtig begrundelse. Det er således uhensigtsmæssigt, hvis vandløb, der har interesse udover en snæver lokal kreds, er private, da vedligeholdelsen så bliver fordelt på en del flere bredejere med de ulemper, der følger heraf, og da der så ikke længere vil blive ført et regelmæssigt tilsyn. Det foreslås derfor, at det anføres i bekendtgørelsen, at de tre kategorier af vandløb i § 2 kun kan nedklassificeres, hvis de kun har interesse for en snæver kreds, jf. dog nedenstående afsnit.

Nedklassificering på bredejerens initiativ

Landbrug & Fødevarer finder imidlertid at det i en række tilfælde kan være hensigtsmæssigt – og i bredejerens interesse – at et vandløb nedklassificeres. Der bør derfor tilføjes bekendtgørelsen, at et vandløb kan nedklassificeres på bredejerens foranledning, såfremt der er enighed herom blandt alle berørte bredejere. Det skal naturligvis kun gælde i tilfælde, hvor vandløbet i øvrigt lever op til

Landbrug & Fødevarer repræsenterer landbruget og fødevarerehvervet i Danmark. Organisationen er resultatet af en fusion mellem Landbrugsrådet, Danske Slagterier, Dansk Svineproduktion, Dansk Landbrug med Dansk Landbrugs Medier og Dansk Landbrugsrådgivning, samt væsentlige dele af Mejeriforeningens aktiviteter.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer Danmarks største kompetenceklynge med 150.000 beskæftigede og en samlet eksport på mere end 100 mia. kr. årligt.

kriterierne fastsat i § 2 og § 3 til bekendtgørelsen, samt ikke er omfattet af Naturbeskyttelseslovens § 3 og kun har interesse i en meget snæver kreds.

Frihedsgrader i forvaltningen af private vandløb

Endelig bør det understreges, at nedklassificeringen af et vandløb fra offentligt til privat påfører de berørte bredejere en række omkostninger. Dels til selve vedligeholdelsesarbejdet, dels i form af et potentielt erstatningsansvar i tilfælde af utilstrækkelig vedligeholdelse. For at opveje disse udgifter, bør private vandløb følges af en øget frihedsgrad, hvad angår bredejerens ret til at disponere over vandløbet. Det skal endvidere ses i sammenhæng med, at de vandløb, der har samfundsmæssig interesse herunder har natur- og miljømæssig værdi, som udgangspunkt vil være offentlige. De private vandløb vil således typisk kun omfatte lavt målsatte vandløb uden miljø- og naturinteresser. Det er derfor ud fra et miljømæssigt synspunkt overflødigt, at private vandløb er underlagt de samme restriktioner for så vidt angår rørlægning, grødeskæring og krav om randzoner, som offentlige vandløb.

Med venlig hilsen

Marie Juul Knudsen
Landbrug & Fødevarer

7 JAN. 2011

Til:

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53,
2100 København Ø

Ølsted den 4. januar 2011

Høringsvar ved Lov om ændring af lov om vandløb (nedklassifikation af vandløb) og bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb.

Hermed bemærkninger fra Rådgivningsfirmaet AgroPro K/S til forslaget til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb.

Vi mener, at intentionerne i forslaget er gode og rigtige. Hvis et vandløb har offentlige og samfundsmæssige interesser, skal vandløbet vedligeholdes som offentligt og af vandløbsmyndigheden med udgangspunkt i interessen om sikring af vandføringsevnen efter vandløbsloven.

Vi vil samtidig godt bemærke, at for mange vandløb kan det, på trods af offentlig interesse, godt være en fordel at nedklassificere vandløb som private. Det gælder især vandløb med svage fald og med lille miljøinteresse. Dette begrundes i følgende forhold:

1. Landmænd og andre lodsejere ved disse vandløb, vil bedre kunne sikre vandføringsevnen end vandløbsmyndigheden pga. af afvandingsinteressen i forhold til at dyrke jorden i oplandet til vandløbet. Eksemplerne her findes i stort tal på Lolland og Falster.
2. Mange kommuner har allerede i dag, på disse vandløb, sparet en stor del af vedligeholdelsen væk. Kommuner sikrer derfor ikke vandføringsevnen efter vandløbsloven, og det kan både ske ved overholdelse af regulativerne; men også i mange tilfælde ved ikke overholdelse af regulativerne.
3. Regulativerne sikrer ikke vandføringsevnen.
4. Kommunerne fortolker regulativet meget tæt til ugunst for vandføringsevnen, der gøres mindst muligt, senest muligt til stor ugunst for dyrkning af jorden ved disse vandløb.
5. Ved mange vandløb sikrer kommunerne ikke vandføringsevnen i vandløbet til det "offentlige vand" fra befæstede arealer, rensed og urensed spildevand. Samtidig mangler forsinkelse af det "offentlige vand". Regulativerne er ikke i overensstemmelse med formålet om at sikre vandføringsevnen og bortledning af mængden af vand ført til vandløbene.

Søren Overgaard Schnipper	Vagn Thygesen Lundsteen	Lars Albrecht Andersen	Hans Jørgen Bak
sos@agropro.dk	vtl@agropro.dk	Laa@agropro.dk	hjb@agropro.dk
MOB: 21 90 66 21	MOB: 22 50 54 45	MOB: 27 51 71 12	MOB: 28 34 85 36
FAX: 59 19 44 17	FAX: 59 18 61 56	FAX: 58 11 21 01	FAX: 47 74 85 34

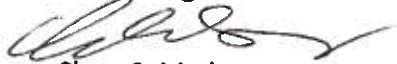
6. Mange kommuner har en åbenbar forventning om at kunne spare yderligere på vedligeholdelse af vandløbene med indholdet i de foreslåede vandplaner.
7. Der er dags dato meget ringe muligheder for at få en kommune pålagt erstatningsansvar for ikke overholdelse af vandløbsregulativerne, dels pga. bevisbyrden, præcedens i gennemførte sager og, som omtalt, upræcise vandløbsregulativer.

Med disse baggrunde vil vi foreslå, at der bliver mulighed for at nedklassificere vandløb til private vandløb, hvis lodsejere eller lodsejergupper er enige om og interesseret i en sådan nedklassificering.

Alternativt kan den foreslåede lovændring og tilhørende bekendtgørelse følges op med et pålæg til kommunerne om at sikre vandføringsevnen efter vandløbsloven ved revision af vandløbsregulativerne. Et stort flertal af vandløbsregulativerne står allerede til revision efter regulativernes egen tekst.

Således foranlediget

Med venlig hilsen

Claus S. Madsen,
Planteavlskonsulent

Brødlandsvej 145

3310 Ølsted

Tlf. 21 30 41 93

Mail: csm@agropro.dk

Søren Overgaard Snipper,
Direktør

Vaun Egede Jensen
vaun@gvdnet.dk

Bemærkninger til forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb, sendt i høring den 16. december 2010.

Hvilke vandløb, der i dag henhører til den offentlige klasse, er ofte historisk betinget, eller betinget af, at det var hensigtsmæssigt, når en sektor indenfor kommunen havde nytte af et vandløb, så kunne det lige så godt henhøre til den offentlige klasse.

Med udviklingen i retning af et mere omkostningsbestemt samfund med selvstændige budgetrammer og brugerfinansiering, er det relevant at overveje, om de, der i dag har nytte af vandløbene, også skal bære omkostningerne til vedligeholdelsen.

Med det fremlagte forslag fraviges dette princip.

Der har længe i kommunerne været sat spørgsmålstegn ved om den nuværende klassificering af vandløbene var i overensstemmelse med lighedsprincippet, idet mange vandløb i den offentlige klasse var overført fra den private klasse af de gamle sogneråd, uden der forelå en endelig begrundelse og afvejning af de enkelte vandløbs betydning for sognet/samfundet som helhed.

På den baggrund har en del kommuner, efter opfordring fra den tidligere By- og Landskabsstyrelsen, udarbejdet en omklassificeringsplan således, at der i forbindelse med vedtagelsen af den kommende vandplan kunne blive bragt overensstemmelse mellem vandplanen og de under den offentlige klasse hørende vandløb.

Der var ikke kun tale nedklassificering, men en decideret omklassificering med både op- og nedklassificering af vandløb således, at private vandløb, der var særskilt målsat efter vandplanen blev omklassificeret til offentlige vandløb, medens offentlige vandløb, der ikke var særskilt målsat, og som i øvrigt ikke havde samfundsmæssige interesser, blev omklassificeret til private vandløb.

Dette forhold er ikke medtaget i udkastet til bekendtgørelsen.

Hvorfor ikke tage skridtet fuldt med det samme og træffe beslutning om, at alle vandløb, der er særskilt målsat i vandplanen, skal overføres til den offentlige klasse og alle øvrige vandløb henføres til den private klasse.

Af bemærkninger til udkast til bekendtgørelsen fremgår det, at der er taget udgangspunkt i 3 forhold som medfører, at vandløb under den offentlige klasse ikke kan omklassificeres til et privat vandløb:

- Vandløb der er beskyttet i henhold til § 3 i naturbeskyttelsesloven
- Vandløb der modtager spildevand fra større spildevandsanlæg
- Vandløb der modtager vand fra offentlige arealer.

Af § 2 i udkastet til bekendtgørelsen om klassifikation og registrering af vandløb fremgår, at vandløbsmyndigheden kan kun bestemme, at følgende offentlige vandløb eller vandløbsstrækninger skal nedklassificeres til private vandløb:

1. Vandløb, der er anlagt til særlige, private formål
2. vandløb, der primært tjener til afledning af vand fra private arealer, eller
3. vandløb, der primært tjener til afledning af spildevand fra få ejendomme.

Af bemærkningernes pkt. 3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige fremgår at lovforslaget ikke pålægger kommunerne nye administrative opgaver eller økonomiske byrder.

Hvis dette forhold skal stå til troende, må bekendtgørelsen indeholde en præcisering af, hvad der forstås ved følgende:

- Hvad er et "større" spildevandsanlæg.
- Hvad er et vandløb, "der er anlagt til særlige, private formål"
- Hvordan skal ordet "primært" forstås
- Hvad forstås der ved "få" ejendomme.

Det fremgår endvidere, at offentlige vandløb, der modtager vand fra offentlige arealer, herunder fra offentlige veje, ikke kan nedklassificeres.

Det er ikke klart defineret, hvad der forstås ved offentlige arealer, hvor store arealerne skal være, hvor langt det offentlige areal skal ligge fra det offentlige vandløb, eller hvor stor tilledningen af vand evt. skal være, før vandløbet ikke kan omklassificeres til et privat vandløb.

Når private vandløb modtager vand fra offentlige arealer, herunder fra offentlige veje, kan den offentlige instans, der har nytte af afledningen blive sat i bidrag til vandløbsvedligeholdelsen. Det er derfor i strid med lighedsprincippet, når vandløbsmyndigheden forsat skal vedligeholde et offentlig vandløb/vejgrøft, som i sin tid er optaget i den offentlige vandløbsklasse af den ene grund, at det gamle sogneråd så dette som en praktisk foranstaltning.

Da ovennævnte forhold er uklare er det vurderingen, at de retssikkerhedsmæssige forhold ikke er blevet bedre med det fremsatte forslag i forhold til tidligere, men tværtimod forringet.

I forslagens pkt. 4, De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet bliver det konkluderet, uden at der er forligger en analyse eller en redegørelse, at det ikke får konsekvenser for erhvervslivet.

Når man med forslaget lægger op til, at der ikke kan ske en omklassificering af offentlige til private, må det være forventeligt, at kommunerne ikke vil tage skridt til at omklassificere private vandløb til offentlige.

Så med vedtagelsen af vandplanen vil en lang række erhvervsdrivende, der er bredejere ved private vandløb, blive pålagt at foretage en omlægning af vandløbsvedligeholdelsen således, at målsætningerne for de private vandløb i henhold til vandplanen kan opfyldes. Det vil sige, at erhvervslivet nu skal gå fra, at foretage vandløbsvedligeholdelsen med rendegraver, til at lade arbejdet udføre af personer og materiel, som kan foretage en miljøvenlig vedligeholdelse. Altså en øget omkostning til erhvervslivet, som nu ikke

længere kan foretage vandløbsvedligeholdelse en gang hvert 3-5 år, men nu skal foretage årlige evt. flere gange årlige vandløbsvedligeholdelser.

Det er de kommunale vandløbsmyndigheder, der skal påse og fastsætte bestemmelser om vedligeholdelsesomfang ved de private vandløb jfr. § 36 i Lov om vandløb. Det vil sige, at de kommunale vandløbsmyndigheder får flere administrative opgaver med deraf økonomiske konsekvenser ved at skulle sikre, at bredejere ved private vandløb opfylder kravene i vandplanen.

Med vedtagelsen vandplanen vil der være en lang række private vandløb, som skal restaureres for at opnå de krav, som følger af vandplanen. Såfremt et privat vandløb skal inddrages under et restaureringsprojekt, skal vandløbet forinden være overført til den offentlige klasse jfr. pkt. 10.1 i cirkulære om vandløbsloven.

Når en privat vandløb skal overføres til den offentlige klasse, skal der udarbejdes et vandløbsregulativ som medfører en langvarig sagsproces, store administrative opgaver samt anvendelse af en del økonomiske resurser. I vandplanen er der lagt op til, at restaureringsprojekter først kan udføres, når staten frigives de økonomiske midler dertil.

Det vil sige, at det bliver en langvarig proces, fra det øjeblik staten bevilger penge til et restaureringsprojekt i private vandløb til projektet, efter en omklassificerings sag, udarbejdelse af projekter og sagsbehandlingen efter § 37 i Lov om vandløb, kan udføres i marken. Spørgsmålet er, om sådanne projekter overhovedet kan gennemføres inden for den første planperiode i henhold i vandplanen.

Med oplægget til forslag til lov om ændring af lov om vandløb vil det være umuligt, at tilbageføre et sådan privat vandløb, der er restaureret til den private klasse. Det medfører fremtidige administrative opgaver og økonomiske konsekvenser for kommunerne til den fremtidige vandløbsvedligeholdelse m.v.

Når regeringen anser det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at lade kommunerne fastlægge kriterierne/retningslinjer for hvilke vandløb, der skal henføres til hvilken klasse, er det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at de fremtidige kriterier/retningslinjer er udformet så upræcise, at alle sager om omklassificering vandløb skal træffes af Natur- og Miljøklagenævnet.

Forslaget vil derfor modsat af intensionerne i det er fremlagte forslag, få en del økonomiske konsekvenser for det offentlige og i særdeles store administrative konsekvenser for såvel kommunerne og de statslige nævn.

Der skal derfor lyde en opfordring til, at forslaget ændres således, at der allerede i vandplanens første planperiode blive sat krav om, at der bliver gennemførelse af en omklassificering af de danske vandløb således, at vandløb i den offentlige og private klasse kommer til at afspejle den udvikling, der er sket i det danske samfund siden den første endelig vandløbslov /anordning af 29. juli 1846.

Med venlig hilsen

Vaun Egede Jensen

Honore, Birgit

Fra: Keld Kahr Mathiesen [kahr@paradis.dk]

Sendt: 17. januar 2011 23:16

Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Emne: miljøministeriet vandløbsloven

Miljøministeriet
Naturstyrelsen
blst@blst.dk
Haraldsgade 53
2100 København Ø.

Vedrørende L 104 Forslag til lov om ændring til lov om vandløb.

I henhold til fremsættelsestalen af 16.12.2010 og udkast til "Bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb" skal jeg hermed komme med følgende bemærkninger.

Ad lovforslaget.

Det nævnes, at mangelfuld vedligeholdelse kan medføre erstatningsansvar på naboarealer, som medfører skader på afgrøder.

Hertil kan blot bemærkes, at som vandløbsloven er skruet sammen i dag, så findes der talrige vandløb som gennemløber områder, der er udstykket fra landbrugsjord til sommerhusgrunde. Der kan skaderne også omfatte bygningskader.

Det nævnes endvidere i skrivelsen til høringsparterne, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at der i den gældende lovgivning ikke er retningslinier for, i hvilket omfang kommunerne har adgang til at nedklassificere vandløb, og at man ikke kan pålægge borgerne økonomiske byrder, som de ikke tidligere har budgetteret med.

Det kan man ikke være uenig i, men problematikken er bare, at vandløbsloven trænger til en gennemgribende revision, som tager højde for, at Danmark ikke længere udelukkende er et landbrugsland, men et globalt samfund, hvor interesserne omkring vandløbene ikke kun kan gøres op i skader på afgrøder, men også må vurderes i forhold til de landbrugsjorder, der er udstykket til andet formål. I denne forbindelse en kommunal udstykning til sommerhusbebyggelse i Kulhuse, Frederikssund kommune.

By- og Landskabsstyrelsens udkast til en ny bekendtgørelse.

Godt at man i § 2 fastsætter, hvilke offentlige vandløbsstrækninger kommunerne kan nedlægge. Det lægger da en dæmper på den kassetænkning, der her i kommunen har stået på siden 1994, da en embedsmand i kommunen postulerede, at man kunne ophøre med den vedligeholdelse af et rørlagt vandløb, Postrenden, som man i henhold til vandløbslovens paragraffer var forpligtiget til at udføre. Man kunne i stedet bare påstå, at **vedligeholdelse var lig med regulering** eller en såkaldt omlægning, der jo i henhold til vandløbsloven kunne forlanges betalt af dem, der havde nytte af omlægningen. Derved blev en lille skare grundejere i virkeligheden gjort ansvarlig for den vedligeholdelse, som ellers skulle betales som en skattefinansieret udgift.

Dermed kunne man standse al løbende vedligeholdelse og udskiftning af de rør, som var udslidte – og det gjorde man så samtidig med, at man påbegyndte arbejdet med at bøje Vandløbslovens paragraffer, så man kunne starte en prøvesag med det formål, at man senere kunne anvende metoden på de øvrige offentlige vandløb i kommunen. Man standsede dermed den løbende vedligeholdelse, som man var pligtig til i henhold til loven og inddrog det beløb på lidt over 600.000 kr., som man

allerede havde budgetteret med.

I stedet for vedligeholdelse sendte man så en regning på 2.000.000 kr. til 50 udvalgte borgere i grundejerforeningerne Viking og Kulhusgården.

Denne sag er stadig **løbende på 15. år og har i ekspertbistand og kommunal forbrug af tid kostet kommunen lige så meget som en total renovering af den rørlagte del er blevet sat til samtidig med, at den gennem utallige revisioner har bragt usikkerhed og frygt ind i dagligdagen for de berørte grundejere.**

Betalingsspørgsmålet er afgjort af Overtaksationskommissionen, men på en så overfladisk måde, at den på vegne af en række af de berørte partshavere er krævet genoptaget af undertegnede. Samtidig er Overtaksationskommissionen indstævnet for retten i Hillerød af grundejerforeningen Viking.

For at give ministeren og hendes embedsmænd/kvinder et indtryk af, hvad der måske kan blive fremtiden for mange andre borgere i dette land, hvis metoden - at erstatte vedligeholdelse af offentlige vandløb med regulering betalt af udvalgte nyttehavere - vinder indpas, skal blot nævnes, at grundejerforeningen Kulhusgården, i Frederikssund kommune, har haft udgifter til rådgivningsbistand på over 350.000 kr. for at afvise kommunens uhyrlige påstande om, at regulering/omlægning kunne træde i stedet for vedligeholdelse.

For at tydeliggøre problematikken skal blot nævnes, at da sagen startede op, blev blandt andre 10 såkaldte udvalgte partshavere ifølge kommunens fortolkning af vandløbslovens nytteprincip pålagt at betale beløb fra 108.302 kr. til 168.492 kr. Af disse 10 var over halvdelen pensionister.

Gennem 15 års indsigelser og utallige revideringer af det oprindelige projekt er de største bidrag nu nedsat til ca. 50.000 kr. Beløb som for mange er velfærdstruende, men som efter kommunens skøn nu har en sådan størrelse, at den mener at kunne vinde sagen. Dog vil der antagelig endnu gå mange år, inden Posttrenden endelig vil få den vedligeholdelse, som burde have være igangsat for 15 år siden, og som ville have sparet de berørte grundejerne for de oversvømmelser, som området jævnlige er plaget af.

Dette skræmmende eksempel, for blot at påpege, at der i hvert tilfælde findes mindst en kommune i Danmark, som endnu ikke har udarbejdet nyt regulativ, og som slipper godt fra at overtræde den gældende Vandløbslovs bestemmelser om løbende vedligeholdelse, samtidig med at betalingen for at bringe vandløbet i regulativmæssig stand behændigt overlades en lille gruppe grundejere, som derefter kan se frem til at få et kommunalt vandløb foræret, som oven i købet afvander mange hundrede grunde i vandløbets topografiske opland, inklusive 55.000 kvadratmeter nedlagt kommunal losseplads og en tidligere kommunal campingplads med en belægning som svarer til et par hundrede sommerhuse.

Denne sag kan selvfølgelig dokumenteres på en måde så selv jurister, vandløbseksperter og paragraffryttere kan forstå den, og det står jeg gladelig til rådighed med såfremt det ønskes.

Konklusionen må være, at såfremt man vil undgå at kommunerne ikke misbruger vandløbsloven af besparelsmæssige hensyn, må en revidering af loven også omfatte:

- **At nytteprincippet defineres og præciseres, med hensyntagen til, at en stor del af offentlige vandløb i dag gennemløber udstykninger fra landbruget, som i modsætning til tidligere kan have flere hundrede ejere.**
- **At nytteprincippet udvides til at kunne omfatte samtlige grunde inden for vandløbets topografiske opland, såfremt en regulering er nødvendig for at hele vandløbet kan fungere tilfredsstillende og denne regulering medfører at der pålægges borgerne særlige byrder.**
- **En definition af hvad der forstås ved større spildevandsanlæg.**
- **At højereliggende grunde ikke kan påberåbe sig, at lavereliggende grunde alene skal betale for omlægning af rørlagte dele af et vandløb, som er nødvendige for at hele**

vandløbet kan fungere tilfredsstillende.

- **At kommunerne ikke kan pålægge borgerne udgifter i forbindelse med såkaldte reguleringer, før der foreligger et godkendt og i henhold til loven revideret regulativ for det pågældende vandløb.**
- **At vandløbslovens regler om løbende vedligeholdelse ikke kan omgås ved, at man henviser til, at der udarbejdes et reguleringsprojekt, som ønskes betalt af udvalgte partshavere.**

Kulhuse den 17.01.2011.

Med venlig hilsen
Keld Kahr Mathiesen
Kulsviervej 11
3630 Jægerspris.
Tlf. 47536347.

By- og Landskabsstyrelsen

Dato: 17. januar 2011
Enhed: Kommunaljura
Sagsbeh.: DEPSUL
Sags nr.: 1011090
Dok. nr.: 416559

By- og Landskabsstyrelsen har ved e-post af 16. december 2010 anmodet Indenrigs- og Sundhedsministeriet om eventuelle bemærkninger til høring over forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb

Det meddeles herved, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet ikke har bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Sune Løvtrup

Honore, Birgit**Fra:** Lone Faliu (DEP) [lofa@fvm.dk]**Sendt:** 14. januar 2011 13:57**Til:** BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse**Cc:** Kathrine Marie Steffensen (DEP); Anders T. Christensen (DEP); Lene Broberg (DEP); Susan Bramsen (DEP)**Emne:** Vedr. Høring, forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb

Til Naturstyrelsen

Under henvisning til nedenstående høringsbrev af 16. december 2010 kan det herved meddeles, at Fødevareministeriet ikke har bemærkninger til forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb.

Med venlig hilsen

Lone Faliu
 Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
 Departementet
 Juridisk kontor
 Slotsholmsgade 12
 1216 København K

Tlf.: 33 92 20 96

Fra: Honore, Birgit [mailto:bho@blst.dk]**Sendt:** 16. december 2010 12:56

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; dif@dif.dk; DK Naturfredningsforening 2; Danmarks Sportsfiskerforbund; Dansk Akvakultur; Danmarks Fiskeriforening (mail); post@jaegerne.dk; vgram@stofanet.dk; dbotf@mail.tele.dk; formanden@fritidsfiskerforbundet.dk; Dansk Industri - organisation for er-hvervslivet; dfk@kano-kajak.dk; dof@dof.dk; ds@sejlsport.dk; Dansk Skovforening; Danske Advokater; danva@danva.dk; Ferskvandsfiskeriforeningen, Niels Barslund; åå Friluftsrådet; hoering@nordic.greenpeace.dk; Ingeniørforeningen i Danmark; Landbrug og Fødevarer; nogu@nogu.dk; NOAHs Sekretariat (noah); info@skovdyrkerne.dk; Verdensnaturfonden; vfl@vfl.dk; Danske Regioner; Finansministeriet; Justitsministeriet; Kommunernes Landsforening; fvm; Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Emne: Høring: forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb

<<høringsbrev_dec2010.doc>> <<lovforslag_nedklassificering.doc>> <<bkg_nedklass.doc>>

Høringsfrist: 17. januar 2011.

Birgit Honoré

Fuldmægtig, cand. jur.

Vandområdet

Direkte tlf. nr. (+45) 7254 4910

18-01-2011

bho@blst.dk
Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Tlf. nr. (+45) 7254 4700
HYPERLINK "[file:///\\www.blst.dk](http://www.blst.dk)"www.blst.dk
Officiel e-post bedes sendt til blst@blst.dk

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

blst@blst.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 13-01-2011
SAGSNR.: 2010 - 5663
ID NR.: 41466

Høring - forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb

Ved e-mail af 16-12-2010 har By- og Landskabsstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

By- og Landskabsstyrelsen
blst@blst.dk

**Høringssvar vedrørende forslag til ændring af
vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om
klassifikation og registrering af vandløb**

DI har med e-mail af 16. december 2010 modtaget forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb i høring med frist for svar den 17. januar 2011.

DI har ingen bemærkninger til forslaget eller udkastet.

Med venlig hilsen

Henrik Dissing
Konsulent

Honore, Birgit

Fra: Preben Boock [pb@FRINET.dk]**Sendt:** 17. januar 2011 11:23**Til:** Honore, Birgit; BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse**Emne:** FRI: Høringssvar vedr. vandløbsloven og tilhørende bekendtgørelse.

Birgit Honoré

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI, takker for muligheden for at give høringssvar på udkast til lovforslag og tilhørende bekendtgørelse til ændring af vandløbsloven.

FRI har forhørt sig hos medlemsvirksomhederne. FRI finder lovforslaget og bekendtgørelsen af balanceret mellem offentlige myndigheder og private borgere. FRI har ingen yderligere kommentarer til det fremsendte materiale.

Venlig hilsen

Preben Boock

chefkonsulent

Direkte 35 25 37 46

Mobil 20 49 12 43

pb@frinet.dkSundkrogskaj 20
Postboks 2604
2100 København ØTelefon 35 25 37 37
Fax 35 25 37 38
www.frinet.dk

Honore, Birgit

Fra: Lars Brinch Thygesen [lbt@sportsfiskerforbundet.dk]

Sendt: 17. januar 2011 11:38

Til: BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Emne: Høring af forslag til ændring af vandløbsloven og udkast til bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb J.nr. BLS-400-00101

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Danmarks Sportsfiskerforbund skal hermed meddele at vi ikke har nogen bemærkninger til det fremsendte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Lars Brinch Thygesen

Miljøkonsulent

Danmarks Sportsfiskerforbund

Skyttevej 4, 7182 Bredsten Telefon 7582 0699

Direkte 7622 7074

Mobil 2779 7104

Mail: lbt@sportsfiskerforbundet.dk

Web www.sportsfiskeren.dk

